

סוטה (ב.)

ויאמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן: וקשין לזווגן כקריעת ים סוף, שנאמר: +תהלים סח+ אלהים מושיב יחידיים ביתה מוציא אסירים בכושרות. איני? והא אמר רב יהודה אמר רב: ארבעים יום קודם יצירת הולד, בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני בית פלוני שדה פלוני לפלוני! לא קשיא: הא בזוג ראשון, הא בזוג שני.

שו"ת הרמב"ם סימן תלו

(לר' עובדיה גר צדק). שאלה על הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים תשובה על מה שאמרת אתה כי כל מעשה [בני] האדם אינם בגזירה מלפני הבורא יתעלה הוא האמת שאין בו דופי ולפיכך נותנים לו שכר אם הלך בדרך טובה ונפרעין ממנו אם הלך בדרך רעה וכל מעשה בני האדם בכלל יראת שמים הם וסוף כל דבר ודבר ממעשה בני האדם בא לידי מצוה או עבירה וזה שאמרו רז"ל הכל בידי שמים במנהגו על עולם ותולדותיו וטבעו כגון מיני אילנות וחיות ונפשות ומדעות וגלגלים ומלאכים הכל בידי שמים, וכבר הרחבנו בפ' מסכת אבות ענין זה והבאנו ראיות. וכן בתחלת החבור הגדול אשר חברנו בכל המצות. וכל המניח דברים שביארנו שהם בנויים על יסודי עולם והולך ומחפש בהגדה מן ההגדות או במדרש מן המדרשים או מדברי אחד הגאונים ז"ל עד שימצא מלה אחת ישיב בה על דברינו שהם דברי דעת ותבונה אינו אלא מאבד עצמו לדעת ודי לו מה שעשה בנפשו. וזה שאמ' לך רבך בת פלוני לפלוני וממון של פלוני לפלוני אם גזרה השוה בכל היא זאת והדברים כפשוטן. למה נאמ' בתורה פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה ואיש אחר יחללנו. וכי יש בעולם בעל דעה יסתפק לו דבר זה אחר מה שכתוב בתורה. אלא כך ראוי למי שהוא מבין ולבו נכון לטול דרך האמת שישם ענין זה המפורש בתורה עיקר ויסוד שלא יהרוס בנין ויתד התקועה אשר לא תמוט וכשימצא פסוק מדברי הנביאים או דבר מדברי רז"ל חולק על עיקר זה וסותר ענין זה ידרוש ויבקש בעין לבו עד שיבין דברי הנביא או החכם אם יצאו דבריהם מכוונים בענין המפורש בתורה הרי מוטב ואם לאו יאמר דברי הנביא הזה או דברי חכם זה איני יודע אותם. ודברים שבגו הם ואינם על פשוטיהם. וזה שאמ' החכם בתו של פלוני לפלוני דרך שכר או דרך פורענות הוא זה. שאם זה האיש או זאת האשה עשו מצוה שראוי ליתן שכרה בהם זיווג יפה ומשובח הקב"ה מזווגן זה לזה. וכן אם ראוי ליפרע מהם בזיווג שיהיה בו קטטה ומלחמה תמיד מזוגן. וזה כענין שאמרו רז"ל אפילו ממזר אחד בסוף העולם וממזרת אחת בסוף העולם הקב"ה מביאן ומזווגן זה לזה ואין דבר זה השוה לכל אלא לאלו שנתחייבו או שזכו כמו שישר בעיני אלהים יתעלה. וכל אלו הדברים הם בנויים על מה שפירשנו בפירושו משנת אבות כמו שהבנת. והכם גדול אתה ולב מבין יש לך שהבנת הדברים וידעת דרך הישרה. וכתב משה ב"ר מימון זצ"ל

רמב"ן בראשית פרק מו

(כו) כתב - רבינו שלמה, ולדברי האומר תאומות נולדו עם השבטים, צריכים אנו לומר שמתו קודם ירידתם למצרים שהרי לא נמנו כאן. ואין צריך לזה, שהרי אמרו (ב"ר פד כא) רבי יהודה אומר לאחיותיהם נשאו השבטים, והנה היו אלה התאומות נשי בניו, והכתוב אמר עליהן, מלבד נשי בני יעקב. ורבי יהודה מזה הכתוב אמר כן, כי מה טעם לאמר מלבד נשי בני יעקב הכנעניות, אחרי שאמר יוצאי ירכו, רק בעבור נשי בניו גם הן מיוצאי ירכו יאמר כן, אבל לא פרסם אותן בכאן כאשר לא הזכירן בעת לדתן עם השבטים. ועוד, כי לא הזכיר הנה רק אשר יולידו ויתרבו במצרים, להודיע הנס הגדול הנעשה ברבוי העצום אשר רבו במצרים, והם בזה שבעים נפש, ונשיהם לא ימנו כי האיש עם אשתו הוא אחד:

רמב"ן בראשית פרק ב

(כד) על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגו' - רוח הקדש אומרת כן לאסור העריות לבני נח. והיו לבשר אחד, הולד נוצר על ידי שניהם ושם נעשה בשרם אחד, לשון רש"י. ואין בזה טעם, כי גם הבהמה והחיה יהיו לבשר אחד בולדותיהם:

כתובות (ח.)

ואשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בנין עדי עד, ברוך אתה ה' יוצר האדם